

Годишенъ абонаментъ 250 лева,
за странето 5 лева.

Абонаментъ започва от 1 число
всеки месец въ предполагатъ
обявления и реклами.

Търговски, частни, свидетелни
и пр по споразумѣніе.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст на дума—двукратно,
а единократно—4 ст, на дума.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до въ-
жженици, писма, пари и пр
да се адресиратъ до редакции
на „НИШАВА“ Царибродъ.

Ръкописи не се връщатъ

Неплатени пари не се приематъ

Единъ брой 5 стот.

Явяваме на почитаемите
Г. Г. абонати и читатели на
в-ка ни, че съ идущия брой
в-ка навършва своята година.
Покана

Към Г. г. неплатилите ни абонати.

**Редакцията поканва всички
към неплатили абонати, да
си изплатят стойността за
тая година на вестника ни,
понеже съ изтичане на тоя
мъседът и годината на вест-
ника се свършва. Тя е по-
ложила всичките усилия за
редовното излизане на вест-
ника и най много разчита
върху своите абонати, на
които цяла година вече е
редовно усълужвала и съ пра-
во претендира за инициатив-
та 2 л. 50 ст. които съ иши-
шо за всички абонати отдельно,
ала събрани отъ повече
такива, то за нея ежемесячно
много ищо, което и е о-
куражи, като възме и напра-
ви некои подобрения за вто-
рата година на „Нишава“.**

Царибродска Популярна Банка
(Кредитно Акционерно Кооперативно Д. во.).

1 дълъг (акции) зл. лв. 50.

Капиталъ неопредѣленъ.

Извършила слѣдните видове операціи: приема влогове безсрочни 5% и срочни съ 6% год. лих., сконтира търговски ефекти и отпуска тримесечни заеми срещу двама поръчители съ 9% г. лих.

Заб. Погашенията на тримесечните заеми съ най малко 10% отъ първоначалната му стойност.

Записванията на нови членове ставатъ чрезъ заявление до Управителния съветъ на Д. во.

Банката.

**Б. Нравственото основание на
вегетарианството за духовната
природа на човека.**

Ние предполагаме едно, че привичката на месна храна е наследство въ живота, но е осъдена на изчезване въ распространения свѣтъ на земния миръ. Утвърждава се, че страсти къмъ разрушение се появява въ нѣкои хора, напр. въ охотата си къмъ кървопролитие на всѣкакъвъ родъ животни се доказва, че самата природа е присѫща (наклона) да прави жестокости. Това мнѣніе противорѣчи всѣкому, тъй като на насъ е извѣстно, че въ природата на човека е въобще да люби и състрадава на кръвни сънни.

Отдѣлните случаи не могатъ да се считатъ за характеристични за човека въобще, тъй се явяватъ вслѣдствие на развратния и неправилниятъ животъ; кой отъ насъ не си спомня чрезъмето, прѣзъ което можитъ на животното се отзоваватъ не описуеми въ нашето сърдѣцъстрадания къмъ него.

По нашето дълбоко убѣждение, че тази система, за която идеме подигаме своя гласъ, напълно е съгласна съ инстинктивната и нравствена природа на човека, идеме съ надѣнь на чистото и тържествено въ добре уредените общества, които приематъ въ внимание всичко отнасящо се до тѣзи факти и трѣбващо на нравствено разумни човекъ.

Прослѣдете този пакътъ, тѣзи дани на страдания и мъчения, които прѣходжа нещастни бикъ или овца въ този моментъ, които ги отдѣлаватъ отъ мирното му пазбище и подиръ дългите мъчения и изтезания, които го прѣвождатъ на скотобойната каждъто се извѣр-

шва иъзмутително дѣло докъде се прѣвърнатъ живите същества въ мъртви заклани.

Ако, прочее, присѫтствува при това зрѣлище и видите какъ животински трупъ разсичатъ на части, какъ месото се внася въ кухнята и послѣ чрезъ многочислени манипулации съ него, ви се поднася за обѣдъ, и ние сме убедени, че ще почувствувате такова отвращение къмъ нея и казвате: «нама това е толкова необходимо?» Непрѣмено изкате, макаръ и по рано да не сте дошли до убѣждение, че единствената чиста и прѣкрасна храна, която се схожда и съ разумъ, съ нравственото чувство и инстинктивните влечения е разителната храна.

Противорѣчие има между наши тѣ прѣвички отъ една страна, и нашата природа отъ друга—, което може да се обясни, съ това, че ни всѣкога мислимъ за храната. Даже постоянното ядене месо, принудително извращава вкуса на обществото, това обидно явление се съзижда отъ всички.

«Азъ бихъ желалъ щото да се запрѣти убиването на агнетата», говори единъ отъ тѣхъ. Другъ извѣжда: «възмушаватъ се отъ убиването на прѣкрасните животни, които съ символъ на невиност и кротостъ». Агнетата, Господа, умирать по мяично отъ другите животни, когато му ударятъ ножа, то почне да трепери като риба, и това треперане продължава до това време, до като въ него остане още малко признакъ на животъ. Ето защо ние настояваме на това, че нашата система се обуславява

на човекъчески организъмъ и че тя е съществено необходима въ установената въ него хармония и въ цъдия му вътрешенъ миръ.

2. Вегетарианството установява хармония между човека и външния миръ.

Ако още се намиратъ хора, които успоряватъ указаното отъ насъ значение на вегетарианството за физическата и духовна природа на човека, то казалъ бихъ, че не може да има повече съмнение въ това, че безкъщиата храна вписа миръ и хармония въ вънкашно отношение на човека. При все пакъ се нахождатъ скептици, които много наивно възражаватъ противъ вегетарианството. Прѣполагатъ, че учението за въздържане отъ месна храна се явява обидно вмешателство въ сложилня се въ обществото обичай, че то съставлява да се гледатъ съ прѣаръние хората, които не употребяватъ месната храна. Това възражение, обаче, е съвършено неоснователно, така, че защитниците на вегетарианството, ако и да изхождатъ отъ това положение, че най добрата и естествена храна за човека се получава отъ разителното царство и затова не трѣбва да се убиватъ животните, това признаватъ малцина, че всѣки човекъ има пълна свобода да се съгласява или не съ тѣзи доводи.

Вегетарианското учение по саминът му духъ, не търиши нашо чуждо и се стрѣми да въздѣйствува на човекъческото съзнание и го направлява къмъ нравствено чувствование. Но то не хвърля упрѣка ни на съзнателните привърженици на смѣсената храна, на които рационалното основание е недостатъчно; ни на тѣзи, които прѣпочитатъ безъ дѣлбоки разсѫждения да се придѣржатъ въ живота на обществените привички и традиции. Шо се касае до нашето не съгласие по отношение къмъ месната храна, то това не съгласие не се проявява въ насъ много редко и то всѣкога при нови стъклновани заради нѣкои мнѣния съ стари прѣдрасаждации. Ако вегетарианството заключава въ себе си истина, то не може до край да се осѫжда за нѣкои прѣмени несъгласия съ възприети съевѣрия.

Но ако би вегетарианската храна да осѫжда установените възрѣния и прѣвички, и съ това дѣй-

ствително вноси нѣкоя дисгармония въ отношенията на хората единъ къмъ други въ живота имъ, която никога изглежда указаната дисгармония. Вкуса на пътъядници общества сѫ създали занятията: «скотовъдство» и «касапълъка», ние съжаляваме за послѣдното занятие, което заставлява разумното създание да прѣкара живота си въ занятие, което понижава неговия нравственъ уровень и е почти всѣкога оскърбително за човекъческото достоинство.

(Слѣдва).

Патета.

Отъ руски. [разказъ] Прѣвѣтъ: А. Казачевъ Вл. Шумановъ.

Кокопката мжтила пати яйца, тя се гушила и пазила съ срѣдочено внимание. Въ полумрачната кухня, кждѣто тя, въ курника задъ комина сѣдела, царувала тишина и квачката дрѣмала. Тя все мислила дѣлго, безкрайно. Ще излупи жълтички, мжхнати пиленца, ще пораснатъ тѣ и ще приличатъ на нея.

Тя цѣла ще се жертвува и отъ хишинтѣ ястреби ще ги запазва, нежалейки живота си. Ще ги възпитава тя въ духа на кокошата смиреност и ще имъ вуши тя, че смисъла на живота е—на господаря си да дадать своето тѣсто месо зарадъ грижата му надъ тѣхъ. Ще разбератъ тѣ и горѣюще залюбатъ мждрата си майка. Сериозна и щаслива при съзнанието на изпълнявания дѣлъ тя засинава.

Така минавали днитѣ. Настжили пролѣтъ, свѣтнало слънце, разтопили се снѣговете, дигналь се лѣдътъ отъ рѣката, станало свѣтло, топло. Огът яйцата се излупили патета. Кокошия умъ и слѣпни инстинктъ внушили на квачката, че това сѫ пейши дѣца и че ти трѣбва тѣхъ да ги обича. Щаслива и горда съ громко квачене ти ходила по двора, заобиколена отъ многченото си сѣмейство.

Тѣрсила имъ трошички, учила ги и мирила кавгите имъ. При срѣщата имъ съ другите пернати и четвороноги животни, тя любовно показвала тѣмъ свойтъ потомци.—Погледнете какви сѫ красавци, всички—като менъ сѫ, а месото имъ ще бѫде чудно.

По ней било едно неприятно, красавицѣ непропускали нито една кална локвица и дѣлго и несесло се пускали безъ да гледатъ строгите караници на майката. А когато подухвалъ вѣтърътъ отъ къмъ рѣката и донасялъ птичия крикъ, тѣ всички като една наежвали, шьпотили нѣщо въ отвѣтъ и търгвали къмъ тази страна.

Квачката гълчала и неохотно сѣдѣла подиръ тѣхъ.

Веднажъ, утромъ господара забравилъ да затвори вратичките къмъ рѣката.

Стѣпка по стѣнка, патетата, а подиръ тѣхъ и квачката напуснали двора и се оказали на брѣга. Въ рѣката имало множество гѣски и патици, които оглушавали влажния прохладенъ въздухъ съ звонкия крикъ.

Отъ веднажъ трѣпнали патетата и съ шумъ се нахвърляли въ водата и дружно работейки съ роднитѣ стихии устрѣмили се отъ брѣгътъ на тамъ кждѣто весело се гуркали патиците. Квачката отчаяно закуткудика и се замѣтала по брѣга. Илѣскайки съ измокрениетѣ си крилѣ тя напразно викала патетата.

—Върнете се дѣца, обични дѣца, вие ще измрѣте въ тая умразна вода, пожалете мене, не позорете вашата стара майка.... Ахъ, ето какъ вие заплащате за всичката ми грижа. Срамъ за въсъ неблагодарници, не искате ли, тогава бѫдете проклети изроди и едни!.. Течението на рѣката ги повлекло навѣtre. Расърдения господаръ погналъ разтревожената майка въ двора и я затвориъ въ курника. Квачката била обиколена отъ кокошките и горчиви слези капали отъ очите на оскърената майка. Тя охкала онеправдана, а другарките ѝ и утешавали, че до друга пролѣтъ тя ще се научи какъ трѣбва да се излупватъ патета.

Пѣтлите сѣдѣ като оставиха кокошките почнали да пѣятъ дрейки съ всичката сила гърлото си, а отъ рѣката достигалъ веселия крикъ на патките гѣски и звонкия радостенъ писъкъ на патетата.

Москва, юни 1910 год.

Хроника.

Божия немилост.

За да си представи човекъ каквато и да е картина, била ти отъ естество, за да се появи въ зрителя инстиктъ на любуване или грозно отвращение, то по скоро е потръбно на любителя или да изпитва самото изображение за създаване на такава картина или чакъ да бъде близъкъ артилър и познавачъ на естеството отъ кое то ти се сформира.

На 11 юни т. г., когато бѣ природата въ най пълния си разцвѣтъ, когато всички съ веселостъ обикаляше и се любуваше на своето производство—жита, градини, овощия и пр., когато даже бѣха пригответи сърноветъ и коситъ за по жъване и покосване на тъй изобилно създаденитѣ отъ природата жита и ливади; тъкмо тогава на горния денъ около 5 ч. слѣдъ обѣдъ се изсипа пебиваля въ Трънско, отъ незапомнени год., градъ, който въ това време за 15 минути опустоши всичко пораснало на нивата, ливадата, градината овощ, дървета и др., като и взе богата паща на пчелитѣ, които преди вѣщаваха добра реколта, каквато има тая година въ околните места на Трънско.

Нестигаше това убийство на животъ и духъ, а за да се ускори смъртъта на всичко, то на 21 т. въ понедѣлникъ, кждѣ 4—5 часа слѣдъ обѣдъ е падналъ повторно силенъ градъ, който е доуничожилъ корено (100%) всичко останало отъ предшественика си и наполовина посадено и отраснало.

Царевиците и градините, които сѫ били единичката надежда на всички, сѫ смазани 100%; овощията свалени, а шумата и клоните на дърветата смазани и защлечени, че гората представлява сухи очундаци.

Отъ съведеннята които ни пристигатъ, градъ е билъ толкова опустошителенъ, че е почупилъ керемиденитѣ покриви и прозорци на зданията съ 50% и повече, като е имало избита и дребна стока и птици.

На всички сѫ известни природните богатства на това затънено градче; птищата и съобщенията;

и всички други отрасли за благо състоянието му. Имало е и други лоши години, гдѣто се е имало нужда отъ външна помощъ и закрила за поддръжане живота на тия населеници тамъ, обаче, тая година е най нещастната и убийствена: I-во за живота на хората и същие за искъжа живи души. Ние, които сме отраснали въ този край и които познаваме оскаждните условия и при добри съ плодородие години, се солидаризираме съгласа за помощъ на този край и канимъ нашите висши управници да се погрижатъ съ време за този край, като му създадатъ условия за достъпно доставяне първо семе за посъвът на нивите си и същие храна, защото споредъ условията въ които сѫ поставени тамъ земедѣлиците, ще бѫде запето всичко отъ искъжени души безъвестни експлоататори, които иматъ за целъ да стапатъ чокони на цѣли села и то въ такива моменти.

Отдѣлно за града Трънъ, може се каже и нещо повече. Понеже тамъ еснафа се състои отъ дребни господари, които и безъ това нещастие живѣха почти оскаждно, то въ тѣхъ мизерията е починала вече и нищо друго за сега не имъ прѣстои, освѣти един прѣселение и търсene спасение вънъ отъ Трънъ,— тамъ гдѣто тѣхния занаятъ почива на фабрични начала.

Новъ свещеникъ.

Новоизбрания свещеникъ за Лукавичката енория, Гюро М. Ковачевъ, ще доде давечера въ града ни и утръ заведенъ въ енорията му, отъ Цар. арх. Н-къ. По този случай Лукавачани му устроватъ срѣща съ обѣдъ въ честь на първото му дохождане и посемане свещеническия санъ въ новата за него енория.

Искатъ повишениe.

Тукашитѣ калфи и парчетари отъ терзиjsкия отдѣлъ на намукли и забъни, вчера сѫ връчили печатни писма до господаритѣ-майстори, съ което искатъ повишениe на заплатитѣ, отъ 26 ид. октом.

Рефератъ.

На 25 т. вечерта имаха събрание радикалъ демократитѣ въ Царбродъ, на което се чете рефератъ отъ секретара на групата, Ив. Басменковъ, студентъ, върху темата «Балканскиятъ съюзъ».

Сказка.

Довечера въ 9 ч. въ хотелъ «Европа» ще има публично събрание, на което ще говори Г-нъ Н. Делирадевъ отъ София.

Поканети сѫ всички граждани и гражданки безъ исключение.

Оправдание.

Свѣщ. Н. Алексовъ ни пише слѣдното, по поводъ писаното по негоъ адресъ и 43 брой.

*Понеже Царбродското Архиер. Н-во съ окръжно № 321 отъ 11 III 1905 г. заповѣдва на свещениците изъ околията му да вънчаватъ въ среда, то и азъ вънчахъ въпроснитѣ на 9 юни—срѣда.

Редакцията като има за вѣрно това окръжно, то счита за погрешка бѣлѣжката по адресъ на горния свещеникъ, който е билъ правъ.

По данъкъ занятие.

Понеже се очаква въ скоро време да почнатъ комисийтѣ по опредѣлните данъкъ занятията, то Софийски Окр. Управлятелъ, съ заповѣд № 52, опредѣля длѣностните лица, които ще влезатъ въ съставъ на тия комисии.

1) За Царбродъ, Царбродския Окр. Фин. Н-къ, Ивановъ и помощника му Герджиковъ;

2) За Трънъ, Трънския Окр. Фин. Н-къ, Кокиновъ, и Трънския у-въ б-къ.

3) За Брѣзникъ, помощника на Трънския Окр. Фин. Н-къ и Брѣзнишкия дър. бирникъ.

Лични.

Снощи пристигна въ града ни Г-нъ П. Шойлевъ отъ Трънъ съ сина си, когото изпраща Ш-ра година въ Цариградъ да слѣдва Търговско училище.

Ангелъ Русевъ Народенъ Прѣставителъ отъ Трънъ.

Ночина.

Днесъ въ 4¹/₂ ч. сутринта почина, тукъ, бившия виденъ англичанинъ търгонецъ дѣдо Радоенко Ивановъ, на 73 години възрастъ.

Погребението му ще стане утръ въ 11 часа.

Богъ да го прости, легка му прѣсть.

Продава се едно биволе ижко 4 годишно
Споразумение Янденъ Станчевъ Бабадевъ
Царбродъ.

— ИЗВѢСТИЕ —

отъ печатницата въ Царибродъ

Печатницата ни е снабдена съ отранъ асортиментъ букви, украшения, машини за печать, рѣзане книги, подшиване съ тель, номераторъ, перфураторъ (за дупчене на квитанции вѣлѣжници и др.) потрѣбни за печатарството и Книговѣзния отдѣль.

ПРИЕМА за печать всички видове канцеларски образци на държавни и общински учреждения, частни, търговски, партийни и дружествени поръчки.

Подвързва разни видове подвързи:

разни библиотеки, училищни, черковни и манастирски книги, макъръ и много стари.

Има отборъ визитни и свадбени картони, некролози и търговски писма.

Работа чиста, наврѣмена и по вкусъ.

Има готови книжя:

за свещениците, черквите и манастирите; за общините всичко потребно; за реквизития и въ случаи на мобилизация.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО НА ПЕЧАТНИЦАТА.

Секретарь Б-ци,

СПИСЪЦИ за пътна повинност въ натура, ОЦЪНителни протоколи (нова система съгласно закона за обещетяване поврѣдите и пр.). Тържни книжа по доставка на канцеларските материали на общините и пр. имаме готови въ печатницата ни Царибродъ.

Дюпюйевъ съставъ

Противъ главната на живото и др. хлѣбни растения
Запазва посѣтено сѣме до послѣдно зрѣнце отъ полските мишки, къртицитѣ и итицитѣ.

Дюпюийевъ съставъ

като необходимост се употребъва въ всички земедѣлски страни сѫщо и въ България отъ прѣди 10 години.

Резултати прѣвъходни.
Депозитъ Георги Миновъ
Царибродъ.

ОПИТАЙТЕ щастието си

X-та ЛОТАРИЯ
Извѣстявамъ на г. играчъ лотарията, че биле титъ отъ I иласть за X-та лота ия вече пристигнаха и ви иласть ще се тегли на 3 и 4 ид. м-цъ т. г.
Цѣната на $\frac{1}{8}$ лозъ II кл. е 2'50 л.
Главенъ колекторъ за Царибродско.
Георги Миновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Чистъ Виненъ оцѣть само въ Кърчма »Прогресъ«

Искате ли туршия вкусна и трайна земете само отъ моя оцѣть и ще останете много задоволни. и, макъръ и оцѣть »червенъ Ивановъ« Съ почитание: К. Радойковъ.

Обявление.

Извѣстявамъ на интересуващи се, че давамъ подъ наемъ и съ условно за нѣколко години, дукяна си съ исичката стока, желѣзарска и колониална, при цѣна умѣрна и условия на три мѣсячни срокове съ ползи, за една година,

Споразумѣніе при Илия Георгиевъ въ гр. Царибродъ.

За знание.

Понеже вѣстникъ Нишава е най разпространенъ въ Царибродската и Трѣнска окolina, то явявамъ на всичките г. г. шефове на учрежденията, че ако искате да се даде най голѣма гласностъ на даванитѣ отъ тѣхъ обявления по произвеждане на разни търгови и предприятия то да публикуватъ потрѣбните за целта, обявления въ вѣстника, като съ това ще да принесатъ голѣма полза, която не е изключено съ едно такова разгласяване.

За читателите

на Попа, День, Рѣчъ и Камбана.

Понеже деня на малева и пощата почва да дохозда късно вечеръ, то оння г-да читатели на горнитѣ вѣстници, които вечеръ останатъ безъ тѣхъ, всѣка сутринъ ще да ги намѣтатъ въ печатницата, гдѣто се продаватъ всѣки денъ.

Дава се подъ наемъ.

Собственото ми кафе съ двѣ стай, кухня, зимникъ, бакалица, дворъ и яхъръ, находящи се въ центъра на града срѣщу Хотелъ Македония.

Споразумѣніе при Савка Колева Царибродъ.

Ново! Ново!

Въ книжарница »Заря« пристигнаха слѣднитѣ книги за прочитъ:

- 1) Парижкия царь 3 л.
- 2) Богъ . . . 1'50 л.
- 3) Господарь на свѣта 2 л.
- 4) Господарь на морето 2 л.

Извѣстие.

Прѣмѣстихъ книжарския си магазинъ въ дукяните на Димитъ Царибродски.

Съ почитъ: Георги Миновъ.